

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕ & ΕΒΕΑ, κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ,
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΕΒΕΑ ΜΕ
ΘΕΜΑ: «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ», 14.10.14**

«Σας καλωσορίζω στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, όπου έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε μια ενδιαφέρουσα ενημερωτική ημερίδα, με θέμα την Ασφάλιση Περιβαλλοντικής Αστικής Ευθύνης.

Πρόκειται για ένα πεδίο που δημιουργεί σημαντικές προκλήσεις, τόσο για την εγχώρια ασφαλιστική αγορά, όσο και για την Πολιτεία και βεβαίως και για τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια το περιβάλλον έχει αναδειχθεί, δικαίως, σε προστατευόμενο αγαθό. Στο πλαίσιο αυτό, προκύπτει όλο και εντονότερα η ανάγκη για εξέλιξη του σχετικού θεσμικού πλαισίου. Προκύπτει η ανάγκη θέσπισης κανόνων επιχειρηματικής δράσης, με στόχο μια λειτουργία πιο συμβατή και φιλική προς το περιβάλλον.

Έκφραση αυτής της ανάγκης αποτελεί βεβαίως η Ευρωπαϊκή Οδηγία (2004/35/ΕΚ) για την Περιβαλλοντική Ευθύνη που έχει ενσωματωθεί στο εγχώριο δίκαιο (ΠΔ148 / 29-9-2009). Πρόκειται για μια σημαντική θεσμική εξέλιξη, αφού δεν αφορά πλέον συστάσεις για περιβαλλοντική υπευθυνότητα. Αντίθετα, με το μήνυμα «ο ρυπαίνων πληρώνει», καθιστά τους πιθανούς παραβάτες εκ του νόμου υπεύθυνους για την αποκατάσταση της ζημιάς που προκαλούν.

Το ενδεχόμενο αυτό μεταφράζεται σε σοβαρό επιχειρηματικό ρίσκο για τις βιομηχανίες, αλλά και για κάθε δραστηριότητα που παράγει αντίκτυπο στο περιβάλλον. Ο θεσμός της ασφάλισης καλείται, επομένως, να αναλάβει την κάλυψη και αυτού του κινδύνου. Με ειδικά σχεδιασμένα προϊόντα και υπηρεσίες, ώστε:

- Αφενός να παρέχει νομική προστασία και τεχνική υποστήριξη στην επιχείρηση
- Αφετέρου να καλύπτει το κόστος της αποκατάστασης περιβαλλοντικών ζημιών, ώστε να προστατευθεί η βιωσιμότητα της υπαίτιας επιχείρησης.

Σίγουρα η προσέγγιση αυτού του κινδύνου προϋποθέτει υψηλή τεχνογνωσία. Γι' αυτό και απαιτεί σημαντική επένδυση από πλευράς των ασφαλιστικών εταιρειών, σε γνώση και σε διαδικασίες, για να μπορέσουν να εμπλακούν αποτελεσματικά σε αυτό τον τομέα.

Ωστόσο, για να λειτουργήσει σωστά αυτός ο νέος θεσμός, είναι κρίσιμος ο ρόλος της Πολιτείας. Η οποία οφείλει να διασφαλίσει μια σύγχρονη περιβαλλοντική νομοθεσία, με σαφείς ρυθμίσεις και διαδικασίες απόδοσης ευθύνης. Πρέπει να διασφαλίσει αποτελεσματικούς μηχανισμούς ελέγχου και τήρησης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Η Πολιτεία, έχει με άλλα λόγια καθήκον να φροντίσει ώστε η ασφάλιση να αποζημιώνει σαφείς και μετρήσιμες παραβάσεις και ζημιές, με βάση ξεκάθαρους όρους, προϋποθέσεις και εξαιρέσεις. Διαφορετικά δεν μπορεί να υπάρξει σωστή αξιολόγηση και ανάληψη κινδύνου. Δεν μπορεί να υπάρξει αποτελεσματική κάλυψη προς τους ασφαλιζόμενους.

Σαφώς η πρόκληση αφορά και τις ίδιες τις επιχειρήσεις. Είναι γεγονός ότι μέσα στις συνθήκες ύφεσης και έλλειψης ρευστότητας που επικρατούν, πολλές επιχειρήσεις αναγκάζονται να μειώσουν την ασφαλιστική τους κάλυψη, ακόμη και για συμβατικούς κινδύνους.

Όμως, θα πρέπει και στην Ελλάδα να γίνει κατανοητό ότι η ορθολογική ασφάλιση αστικής ευθύνης, αποτελεί κριτήριο ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης για τη σύγχρονη επιχείρηση. Μέσα σε μια ανοιχτή, ανταγωνιστική αγορά, η επαρκής ασφάλιση των κινδύνων που συνδέονται με την επιχειρηματική δραστηριότητα, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως στοιχείο ενεργητικού και όχι απλώς ως ένα ακόμη κόστος. Πρόκειται για μια αξία, η οποία επηρεάζει την πιστοληπτική ικανότητα, αλλά και την ευρύτερη εικόνα μιας επιχείρησης απέναντι σε υφιστάμενους και δυνητικούς συνεργάτες, απέναντι στους θεσμικούς φορείς και στο κοινωνικό σύνολο.

Γι' αυτό και η ασφάλιση περιβαλλοντικής αστικής ευθύνης είναι ένας τομέας στον οποίο πρέπει να επενδύσουν όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης προσπάθειας για την ενίσχυση της ασφαλιστικής κουλτούρας στη χώρα».